

Att möta tysta barn

I förskolan möter vi barn som trots adekvat språk- och talförmåga inte kan använda talat språk i vissa situationer men talar obehindrat i andra sammanhang. Ofta har barnet också social ångest, oro och ett undvikandebeteende som försvårar vardagen i olika grad. Tystnaden är inte självvald och den är svår att bryta på egen hand trots att barnet upplever en stark motivation och längtan efter att prata med exempelvis sina pedagoger och kompisar. Svårigheterna är generellt mer uttalade i förskolan än i hemmiljön.



I förskola handlar det till stor del om att:

- Skapa goda relationer och bygga förtroende.
- Skapa en trygg och förutsägbar miljö.
- Ge extra stöd vid situationer som kan skapa mer ångest än vanligt, exempelvis nya aktiviteter/personer/miljöer.

Kommunikativt förhållningssätt i mötet barnet:

- Gör om frågor till påståenden. I stället för "Hej, hur mår du?", kan du säga "Hej, vad kul att se dig!".
- Om du måste fråga - använd stängda frågor så barnet kan signalera ja eller nej.
- Prata med barnet utan att förvänta dig ett svar.
- Lämna utrymme för tystnaden. Du behöver inte fylla den med egna ord.

Läs mer:

Engström, C. (red.) *Pratlust och talängslan: om selektiv mutism*. Studentlitteratur 2010

Förening: [Tala om tystnad](#)